

Arrest

nr. 250 069 van 26 februari 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: 1. X
2. X
3. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DESENFANS
Eugène Plaskysquare 92-94/2
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, X en X, die verklaren van Colombiaanse nationaliteit te zijn, op 21 november 2019 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 oktober 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 november 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 januari 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat J. JANSSENS *loco* advocaat C. DESENFANS, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Eerste verzoekster, T.B.E.G., die volgens haar verklaringen België is binnengekomen op 26 november 2017, diende op 17 december 2018 een verzoek om internationale bescherming in.

Tweede verzoekster, P.T.C., die volgens haar verklaringen België is binnengekomen op 17 november 2018, diende tevens op 17 december 2018 een verzoek om internationale bescherming in.

Derde verzoekster, P.T.V., die volgens haar verklaringen België is binnengekomen op 10 februari 2019 als begeleide minderjarige vreemdeling, diende op 5 april 2019 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 18 oktober 2019 nam de commissaris-generaal de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissingen werden verzoeksters bij aangetekende brief van 18 oktober 2019 ter kennis gebracht.

- De bestreden beslissing die is genomen ten aanzien van eerste verzoekster, T.B.E.G., luidt als volgt:

*“Asielaanvraag: 17/12/2018
Overdracht CGVS: 15/02/2019*

In het kader van uw verzoek tot internationale bescherming werd u uitgenodigd voor een persoonlijk onderhoud dat plaats vond op 30 april 2019 van 9.29u tot 15.31u , in het bijzijn van een tolk die de taal Spaans machtig is. Ook uw advocaat meester GATUNANGE Martine vervanger voor meester DESENFANS Christophe was aanwezig.

A. Feitenrelaas

U, T.B.E.G., verklaart geboren te zijn te Riosucio en de Colombiaanse nationaliteit te bezitten. U huwde in 1999 met de vader van uw kinderen S. en P.T.V. In 2016 zijn jullie gescheiden. Met een partner uit een vorige relatie heeft u nog een andere dochter, nl. P.T.C.

Sinds 2012 woonde u in Pereira, in het departement Risalda, samen met uw moeder, uw broer en uw twee dochters. Uw zoon woonde bij zijn vader.

In 2014 opende u een restaurant. Zoals alle andere handelszaken in uw buurt betaalde u een som geld aan de bende La Cordillera. Alles ging goed, tot er op 5 mei 2017 een jongen in uw restaurant werd beschoten. U was daar aanwezig, samen met uw moeder. Hij werd door mensen in de buurt met de taxi meegenomen. U denkt dat het zijn vrienden waren die hem meenamen. Hij stierf in de taxi. Nadien kwam de politie ter plaatse. Toen de politie er was kwam ook uw broer naar het restaurant die nadien uw dochter P.T.V. ging halen. Ook uw dochter C. kwam naar het restaurant en hielp bij het afsluiten van het restaurant. Nadat de politie weg was ging u naar de kerk. Uw moeder ging met uw dochter P.T.V. naar huis. Na dit incident kwamen de twee daders twee maal per week bij u langs en zeiden u dat als u hen zou verraden, ze uw broer zouden doden en dat ze uw familie wisten wonen. Via uw broer, die zelf aangesloten was bij een straatbende, kwam u te weten dat de daders tot de bende La Cordillera behoorden.

U sloot uw restaurant in juni 2017. U plaatste een advertentie op internet en vond op deze manier een koper voor uw zaak. De verkoop vond plaats in juli 2017. Nadat u het restaurant sloot zag u de mensen die u bedreigden niet meer.

Op 20 juli 2017 vertrok u thuis en ging u even bij vrienden wonen. Op 31 juli 2017 vertrok u uit Colombia en reisde u naar Panama. Na uw vertrek werd uw dochter P.T.C. door dezelfde bende benaderd. Ze kwamen haar zo een vier keer thuis opzoeken, maar ze hielden het huis gesloten dus er gebeurde niets. Op 24 december 2017 vertrok u uit Panama en reisde u naar Madrid, waar u aankwam op 25 december 2017. U reisde verder naar België, waar u dezelfde dag aankwam. Op 17 december 2018 diende u een verzoek om internationale bescherming in.

Uw dochter P.T.C. (...) kwam op 17 november 2018 in België aan, ze diende op het zelfde moment als u een verzoek om internationale bescherming in.

Uw dochter P.T.V. (...) kwam op 11 februari 2019 in België aan en diende op 5 april 2019 een verzoek om internationale bescherming in.

U verklaart te vrezen dat de bende La Cordillera u zou doden. Ter staving van uw verzoek legde u kopieën van twee documenten aangaande uw echtscheiding, uw paspoort, kopieën van een aantal documenten i.v.m. de belastingen en twee documenten over uw reisweg neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Op basis van uw verklaringen wordt door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) geconcludeerd dat u geen gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie en geen reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2, a, b en c van de gecoördineerde Vreemdelingenwet aangetoond heeft.

De reden waarom u niet in aanmerking komt voor een erkenning als vluchteling in de zin van de Vluchtelingenconventie en de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 § 2, a, b is omdat uw er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen met betrekking tot de gebeurtenissen die de rechtstreekse aanleiding zouden gevormd hebben van uw vertrek uit Columbia.

Eerst en vooral dient opgemerkt te worden dat u reeds op 25 december 2017 in België toe kwam. U diende echter pas een jaar later, op 17 december 2018 een verzoek tot internationale bescherming in. Dat u zo lang wacht met het inroepen van internationale bescherming relativeert uw beschermingsnood ernstig. U roept in dat u niet op de hoogte was van de mogelijkheid om internationale bescherming aan te vragen. U stelt dat u dacht dat dit een systeem was dat enkel voor politici gold (CGVS T.B.E.G., 14). Indien u werkelijk nood had aan internationale bescherming en uw land om dwingende redenen heeft moeten verlaten, kan echter worden verwacht dat u zich terdege zou informeren over de diverse mogelijkheden om (internationale) bescherming te verkrijgen. Dat u dit niet heeft gedaan en na het verstrijken van uw toeristenvisum nog maanden zonder enig verblijfsdocument in België heeft gewoond zonder bescherming in te roepen doet ernstige vragen reizen over uw nood aan bescherming en schraagt de hierna ontwikkelde vaststelling dat er geen geloof kan gehecht worden aan uw asielrelaas.

Zowel u als uw dochters P.T.C. en P.T.V. verklaren dat ze Colombia hebben moeten verlaten vanwege de dreigementen die uitgingen van de bende 'La Cordillera'. Jullie roepen in dat jullie werden bedreigd omdat in het restaurant dat u uitbaatte een jongen werd vermoord en u de daders heeft gezien. De bedreigers wilden hiermee vermijden dat u hen zou aangeven bij de politie.

Het CGVS stelt echter vast dat jullie doorheen jullie verklaringen tegenstrijdige verklaringen afleggen. Zo verklaart u dat uw dochter P.T.C. op de dag van het incident naar het restaurant kwam nadat de jongen met de taxi was weggevoerd. U heeft haar toen gevraagd om te helpen om het restaurant af te sluiten omdat u moest vertrekken naar uw examen in de kerk (CGVS T.B.E.G., 17-18). P.T.C. verklaarde op haar beurt dat ze pas over de gebeurtenissen in het restaurant hoorde nadat ze 's nachts thuis gekomen was van haar werk. Ze verklaart dat u en uw moeder haar vertelden wat er allemaal was gebeurd (CGVS P.T.C., 5). Ze was met andere woorden niet aanwezig in het restaurant nadat het incident heeft plaatsgevonden. Of uw dochter al dan niet aanwezig was in het restaurant na de noodlottige feiten is geen detail dat men zomaar vergeet. Het is dan ook zeer onwaarschijnlijk dat jullie zich over zo een belangrijk element vergissen.

Verder verklaart P.T.C. uitdrukkelijk dat ze u zijn beginnen afpersen na het incident, en dat dit iets is wat voordien niet gebeurde. Ze verklaart verder dat u uw restaurant heeft gesloten omdat u het geld dat ze u vroegen te betalen niet had (CGVS P.T.C., 5-6). U daarentegen, verklaarde dat u al jaren geld aan de bende La Cordillera betaalde, en dat dit iets is wat ze in uw buurt aan alle handelaars vroegen. U verklaarde expliciet dat alles in die periode goed liep. Wanneer u in uw spontaan relaas praat over de gebeurtenissen na het incident en uw vragen worden gesteld over hoe uw belagers zich jegens u gedroegen rept u met geen woord over sommen geld die ze zijn beginnen vragen na de dood van de jongen in het restaurant (CGVS T.B.E.G., 13-14 en 19-20). Als het gedrag van de daders de reden is voor jullie vertrek uit Colombia dan mag verwacht worden dat jullie hierover coherente verklaringen af leggen. Als u zegt dat ze jullie gewoon zeiden te zwijgen en uw dochter zegt dat ze jullie geld zijn beginnen vragen dan blijven jullie op dit punt in gebreke. Dat jullie zulke uiteenlopende versies geven m.b.t. hetgeen jullie belagers van jullie wilden toont aan dat jullie verklaringen niet waarheidsgetrouw zijn.

Tenslotte geeft uw dochter P.T.C. aan dat er tussen u en de politie geen contact is geweest (CGVS P.T.C., 5) terwijl u duidelijk verklaard heeft dat de politie na het incident ter plaatse is gekomen en u vragen hebben gesteld (CGVS T.B.E.G., 15).

Dat jullie op verschillende punten zulke tegenstrijdige verklaringen afleggen brengt de geloofwaardigheid van de door jullie beschreven gebeurtenissen en de daaraan gekoppelde vrees bij terugkeer ernstig in gedrang.

Verder stelt het CGVS vast dat uw verklaringen over de gebeurtenissen op verschillende vlakken erg eigenaardig en onlogisch zijn, waardoor ze het CGVS niet kunnen overtuigen.

Zo verklaart u dat u noch de identiteit van het slachtoffer, noch de identiteit van de daders kende (CGVS T.B.E.G., 18). Toch verklaart u dat de daders u tweemaal per week opzochten om u te waarschuwen dat u hen niet mocht verklikken bij de politie. Het is echter geheel niet logisch dat de daders zelf na het incident twee maal per week zouden terug keren naar de plaats van het delict om gewoon tegen u te zeggen dat u hen niet mocht verraden. U stelde immers geen enkele handeling die er op zou wijzen dat u contact zou nemen met de politie om de personen aan te wijzen (CGVS T.B.E.G., 20). Bovendien verklaarde u dat de politie u niet eens om een persoonsbeschrijving heeft gevraagd, omdat er daar heel veel doden vallen en ze moesten vertrekken (CGVS T.B.E.G., 15). Ook hebben ze nadien geen contact meer met u opgenomen om bijkomende vragen te stellen, u zegt hierover dat de politie zich geen zorgen maakt omdat zulke incidenten elke dag gebeuren (CGVS, 16). Uit deze verklaringen blijkt dat het risico op identificering erg miniem was, want het des te onlogischer maakt dat de daders zelf u zo vaak bleven opzoeken. Door u op te zoeken maakten ze zich immers juist zichtbaarder, hetgeen het tegenovergestelde is van wat ze wilden bereiken. Uw verklaringen zijn ook hierom niet overtuigend. Daarnaast stelt u dat u via uw broer te weten bent gekomen van welke bende de daders waren, maar dat u over hun verdere identiteit geen informatie heeft. U zegt zelf dat bendeleden allemaal een bijnaam hebben, maar dat u die van de daders niet kent. Dit is vreemd aangezien u zegt dat uw broer zelf in het milieu zit en dat ze bij de bendes erachter komen wie zulke dingen doet. Dat u bovendien niet weet bij welke bende het slachtoffer zou geweest zijn is in dit opzicht ook vreemd (CGVS T.B.E.G., 18). U zegt hierover dat uw broer nogal gesloten is over zijn levensverhaal, maar informatie over de daders en het slachtoffer heeft niets met het levensverhaal van uw broer te maken maar is uiterst relevant voor u en uw familie, gezien het van belang is te weten door wie jullie juist werden gevisieerd.

U sloot het restaurant in juni 2017 en vertrok uit Colombia op 31 juli 2017. Nadat u het restaurant sloot ontving u geen bedreigingen meer (CGVS T.B.E.G., 20), de laatste keer dat u werd bedreigd gebeurde dit op 15 juni 2017. U verklaarde dat de bedreigingen stopten omdat u ondergedoken leefde, maar dan voegt u er aan toe dat u enkel in het weekend onderdook om te gaan bidden. Voor de rest woonde u nog gewoon in uw eigen huis, tot de laatste 10 dagen voor uw vertrek (CGVS T.B.E.G., 7 en 20). Uw onderduiken kan dus niet de reden zijn geweest voor het feit dat de daders u met rust lieten. De laatste tien dagen ging u naar een boerderij van vrienden omdat u erg bang was en die boerderij afgelegen lag. Als u de vraag werd gesteld of er dan iets gebeurd was dat u zo bang maakte vermeldt u niets en zegt u enkel dat u er naar toe ging in afwachting van uw vlucht. U zegt zelfs expliciet dat u geen enkele bedreiging meer ontving na het sluiten van uw restaurant, en dat u tot de laatste 10 dagen voor uw vertrek in uw huis bleef wonen. Dit rijmt absoluut niet met uw verklaring dat u uit angst ondergedoken moest leven. Er was immers niets meer aan de hand na de sluiting van uw restaurant (CGVS T.B.E.G., 20). Uw verklaringen overtuigen niet. Het is dan ook erg eigenaardig dat u de noodzaak voelde om te vertrekken uit Colombia omwille van de bedreigingen (CGVS, 20), die op dat moment al langer dan een maand waren opgehouden

Tenslotte is het in het geheel van uw verklaringen niet overtuigend dat de bedreigingen maakte dat u de nood voelde om uit Colombia te vertrekken terwijl uw familie gewoon verder in uw huis bleven wonen. U heeft immers verschillende keren tijdens het persoonlijk onderhoud gezegd dat de daders zich in hun bedreigingen richten tegen uw familieleden (CGVS T.B.E.G., 14 en 19) en gezien uw moeder aanwezig was tijdens het incident en het uw broer was die meer te weten is gekomen over wie de daders waren lost uw vertrek hun situatie niet op. Ging er van de daders werkelijk een dreiging uit dan zijn de door u gestelde keuzes (zelf vertrekken en familie op zelfde plaats achterlaten) weinig logisch.

Ook uw verklaringen over de gebeurtenissen na uw vertrek uit Colombia versterken de bevindingen van het CGVS.

Als u gevraagd werd of er nog dingen zijn gebeurd in Colombia na uw vertrek zegt u: "P.T.V. zegt dat er nog steeds veel bendes zijn, tegenover ons niet neen, P.T.C. werd ook door hen bedreigd, wel, ik weet het niet (CGVS T.B.E.G., 21)." Dat er zulk een weifelend antwoord komt wanneer u gevraagd wordt over gebeurtenissen na uw vertrek is erg vreemd. Er mag van u verwacht worden dat als u het land verlaat vanwege bedreigingen waarbij uw familie werd geïnterviewd, dat u op de hoogte bent van wat er met hen allemaal is gebeurd nadat u zichzelf in veiligheid heeft gebracht, maar zij achterbleven in Colombia. Des te meer omdat u nog contact met hen onderhield en P.T.C. u heeft vervoegd in België en jullie op dezelfde dag asiel hebben aangevraagd. Als u om verduidelijking wordt gevraagd herpakt u zich en zegt u dat P.T.C. op zelfde manier werd bedreigd als u, door dezelfde mensen, omdat u uw dochters toen u het land had verlaten heeft verteld wie de ouders waren. U weer niet precies hoeveel keer dit is gebeurd, maar u denkt dat het zo'n vier keer gebeurde. Uw verklaringen overtuigen niet. Gezien u verklaarde zelf niet eens te weten wie de ouders waren houdt dit weinig steek. Het is niet door uw woning te gaan opzoeken dat ze zich kenbaar maakten aan uw dochters. Dat het uw eigen broer zou geweest zijn die hen zou gezegd hebben dat zijn nichtjes op de hoogte waren van de identiteit van de ouders is evenmin erg overtuigend. U verklaarde dat de bende naar hun huis kwam, maar dat ze hen niet vonden omdat ze opgesloten leefde. Tegelijkertijd verklaarde u dat P.T.C. deze periode naar haar werk ging en dat uw moeder buitenhuis boodschappen ging doen (CGVS T.B.E.G., 21-22). Ze hadden met andere woorden wel de mogelijkheid om haar te treffen, op haar werk of wanneer ze onderweg was. Uw verklaring dat ze naar uw familie op zoek zouden zijn is dan ook weinig geloofwaardig. Naast het feit dat uw verklaringen niet overtuigen, zijn ze ook nog tegenstrijdig aan de verklaringen die uw dochter P.T.C. aflegde. P.T.C. verklaarde immers dat ze geen vier keer, maar een jaar lang twee maal per week werden opgezocht door bendeleden thuis. Volgens haar verklaringen had dit niets te maken met uw problemen, maar waren ze op zoek naar uw broer. Ook zou het in tegenstelling tot uw verklaring niet om dezelfde personen gegaan zijn die u bedreigden (CGVS P.T.C., 5-6). Jullie verklaringen over de gebeurtenissen na uw vertrek zijn dusdanig uiteenlopend dat er geen geloof aan kan worden gehecht.

Ten slotte dient opgemerkt te worden dat u na het vertrek van P.T.C. geen gebeurtenissen aanhaalt die er wijzen dat jullie familie een risico loopt in Colombia. Als wordt gevraagd waarom uw dochter P.T.V. vertrokken is uit Colombia stelt u immers dat ze verklaarde dat ze niet meer buiten kon komen omdat ze mensen doden op straat, maar als er u gevraagd wordt of er specifieke incidenten zijn gebeurd in de periode na het vertrek van haar zus P.T.C. en haar eigen vertrek zegt u van niet (CGVS T.B.E.G., 22). U verklaart enkel dat P.T.V. niet samen met P.T.C. wou vertrekken omdat ze haar grootmoeder niet dadelijk alleen wou laten (CGVS T.B.E.G., 11).

Uw verklaringen dat u geïnterviewd werd door een bende in Colombia omdat u getuige bent geweest van een schietincident in uw restaurant overtuigen het CGVS niet. U maakt niet aannemelijk dat u om deze reden een risico zou lopen bij terugkeer naar Colombia. –Zowel bij DVZ als bij tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS noemt u als enige reden waarom u bent vertrokken uit Colombia en er niet kan naar terugkeren de bedreigingen vanwege La Cordillera (Vragenlijst DVZ T.B.E.G., vraag 4 en CGVS T.B.E.G., 14). Wanneer u expliciet wordt gevraagd of er nog andere redenen zijn waarom u denkt dat de bende u zou lastig vallen zegt u dat dit de enige reden is (CGVS T.B.E.G., 22).

Ter volledigheid merkt het CGVS op dat u tijdens het persoonlijk onderhoud heeft aangehaald dat u bang bent vanwege de problemen die de jongen die in uw appartement woonde veroorzaakte (CGVS T.B.E.G., 6). Het feit dat u vermeldt ergens schrik van te hebben is echter niet voldoende om een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie of een reëel risico op schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aan te tonen. Bovendien vermeldde uw dochter P.T.C. op geen enkel ogenblik dat J. problemen had die het leven voor u en uw familie in Colombia moeilijk maakte, waardoor in jullie hoofde een vrees of risico ontstond. Wat ze wel vermeldde is dat uw broer lid was van een bende, wat ook voor jullie problemen veroorzaakte aangezien andere bendeleden naar jullie huis kwamen op zoek naar hem, en dat ook dit haar deed vertrekken uit Colombia (Vragenlijst DVZ P.T.C., vraag 5). Ook tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde ze dat er bendeleden naar jullie huis kwamen op zoek naar haar oom, om hem te doden. Als er dan gevraagd wordt om welke reden dit voor haar een risico inhield verklaarde ze dat als ze er niet in slagen hem te doden ze zijn familieleden gaan willen treffen (CGVS P.T.C., 7). Het is echter frappant dat u, hoewel u vermeld heeft dat uw broer ook vreesde dat ze hem zouden vermoorden (CGVS T.B.E.G., 5), nergens heeft verklaard dat uw familie vanwege van hem werd geïnterviewd. U werd expliciet gevraagd naar gebeurtenissen na uw vertrek uit Colombia en u heeft op geen enkel ogenblik aangehaald dat uw familie om hun veiligheid vreesde vanwege van de situatie van uw broer. Opvallend is ook dat, hoewel u zegt dat uw broer lid was van een bende, u niet weet van welke bende hij dan juist lid was, noch weet u wat zijn activiteiten juist waren (CGVS T.B.E.G., 9). Nochtans heeft u, zoals hierboven reeds vermeld altijd contact onderhouden met uw familie en is uw dochter P.T.C.,

die de problemen omwille van uw broer vermeldde, al geruime tijd met u hier in België. Er mag verwacht worden dat als uw familie een reëel risico loopt omwille van de activiteiten van uw broer, dat u daarvan op de hoogte bent. Bovendien, moest uw broer zich momenteel in Colombia in een precare situatie bevinden, dan mag ook verwacht worden dat u hiervan op de hoogte bent. U heeft immers wekelijks contact heeft met uw familie in Colombia (CGVS T.B.E.G., 8), maar zelfs op de vraag of uw broer momenteel nog steeds lid is van een bende heeft u geen antwoord. En hoewel u ook met uw moeder over uw broer praat is het enige wat u weet dat alles hetzelfde blijft en dat uw broer nog met voertuigen werkt. Moesten er specifieke incidenten zijn gebeurd dan mag verwacht worden dat u hier tijdens deze contacten over werd ingelicht. Tenslotte vermeldde u nog een incident waarbij er op straat geschoten werd en waar uw broer en J. bij betrokken waren, maar u kan hier geen toelichting over geven. Zo zegt u eerst dat ze op uw broer schoten, dan zegt u dat het op J. was, om uiteindelijk te zeggen dat u het niet weet (CGVS T.B.E.G., 10). Geen van uw dochters maakte melding van een schietincident. U maakt dan ook niet aannemelijk dat de mogelijke problemen van J. of uw broer uw terugkeer naar Colombia in de weg staan.

Samenvattend kan dus gesteld worden dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk hebt gemaakt een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie te koesteren, of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet te lopen.

De documenten die u hebt neergelegd zorgen niet voor een andere conclusie. Uw Colombiaanse paspoort toont slechts uw identiteit en nationaliteit aan, dewelke in deze beslissing niet in twijfel getrokken wordt. De documenten over uw scheiding en de documenten m.b.t. de belastingen en uw reisweg hebben ook geen uitstaans met uw asielrelaas zodat ze de vaststellingen in deze beslissing niet kunnen ombuigen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Colombia werd het rapport "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Colombia" van september 2015 in rekening genomen. Nergens in deze UNHCR richtlijnen wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Colombiaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites beoordeeld dient te worden.

Uit een grondige analyse van de beschikbare informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in Colombia het afgelopen decennium opmerkelijk verbeterd is. De veiligheidspolitiek die gevoerd werd door president Uribe en voortgezet werd door president Santos heeft zijn vruchten afgeworpen. Colombia werd onder Uribe en Santos een veiliger land. De rebellengroeperingen (FARC en ELN) werden naar de rurale gebieden in de periferie van Colombia verdreven en de paramilitairen werden ontwapend. Op 30 november 2016 werd het vredesakkoord dat werd afgesloten met de FARC geratificeerd door het Colombiaanse congres. Dit vredesbestand had een spectaculaire daling van het geweld gericht tegen burgers tot gevolg gehad. Het aantal burgerslachtoffers bereikte eind 2016 het laagste niveau in 42 jaar. Op 7 februari 2017 gingen de vredesonderhandelingen tussen de Colombiaanse overheid en de tweede grootste rebellengroepering, het ELN van start. Het intern gewapend conflict met het ELN bleef evenwel voortduren. Confrontaties tussen de veiligheidsdiensten en andere rebellengroeperingen vinden nog steeds plaats in diverse regio's van Colombia. Bovendien blijkt uit de beschikbare informatie dat de gebieden die voorheen aan het FARC toebehoorden ingepalmd worden door andere groeperingen, zoals het ELN, dissidenten van het FARC, maar ook door de georganiseerde misdaad. Ook de activiteiten van de paramilitaire groeperingen zouden sinds de ondertekening van het vredesakkoord uitgebreid zijn.

Zowel uit voornoemde UNHCR Eligibility Guidelines, als uit de COI Focus Republique de Colombia: Situation sécuritaire van juni 2018 blijkt echter duidelijk dat het geweldsniveau, de aard van het geweld en de impact van het geweld in Colombia regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren de veiligheidssituatie in Colombia. Zo speelt het gewapend conflict tussen de rebellengroeperingen, de NIAG's en de Colombiaanse autoriteiten zich hoofdzakelijk af op het platteland. In andere regio's en in de (groot)steden wordt het geweld gekenmerkt door gemeenschappelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Te benadrukken valt dat het geweld in de steden slechts in geringe en indirecte mate gelieerd is aan het gewapend conflict.

De moorden die in de steden worden gepleegd betreffen bovendien quasi uitsluitend burgers met een specifiek profiel, zoals bijvoorbeeld vakbondsleiders, mensenrechtenactivisten of journalisten. Het geweld in de steden houdt bijgevolg eerder verband met de criteria van de Vluchtelingenconventie, doch heeft geen uitstaans met art. 48/4, § 2, c Vw. . Voor de toepassing van dit wetsartikel is immers vereist dat er sprake is van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Het gemeenschappelijk crimineel geweld in de Colombiaanse grootsteden kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Colombia is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard is.

Het CGVS ontkent, noch betwist aldus niet dat er nog gewapende confrontaties en veiligheidsincidenten plaatsvinden in Colombia. Echter, omwille van de hierboven beschreven regionale verschillen in de veiligheidssituatie in Colombia, dient er niet alleen rekening gehouden te worden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Colombia, dient in casu de veiligheidssituatie in Risaralda te worden beoordeeld.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Colombia complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er voor burgers in Risaralda actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Nergens uit de boven aangehaalde rapporten of de erin geciteerde bronnen blijkt dat het departement Risaralda wordt aangestipt als een regio waar de situatie voor burgers zorgwekkend is. Bijkomende bronnen (zie administratief dossier) melden dat de veiligheidssituatie in de stad Pereira sterk verbeterd is. Waar de veiligheidssituatie begin jaren 2000 nog zeer slecht was en er bijvoorbeeld in 2005 nog 106 moorden per 100.000 inwoners plaatsvonden, was dit in 2018 gedaald tot 23,9 per 100.000. Verder blijkt dat dit geweld vooral van gemeenschappelijke en doelgericht aard blijkt te zijn. Immers, Zo blijkt dat 32 van de 54 personen die in de eerste helft van 2018 vermoord werden in de stad bij het gerecht bekend stonden voor drugshandel, wapendracht,... Er kan dan ook niet geconcludeerd worden dat er voor burgers in de stad Pereira een reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

- De bestreden beslissing die is genomen ten aanzien van tweede verzoekster, P.T.C., luidt als volgt:

*“Asielaanvraag: 17/12/2018
Overdracht CGVS: 15/02/2019*

In het kader van uw verzoek tot internationale bescherming werd u uitgenodigd voor een persoonlijk onderhoud dat plaats vond op 30 april 2019 van 16.01 tot 16.55u , in het bijzijn van een tolk die de taal Spaans machtig is. Ook uw advocaat meester GATUNANGE Martine vervanger voor meester DESENFANS Christophe was aanwezig.

A. Feitenrelaas

U, P.T.C. , verklaart geboren te zijn in Pereira en de Colombiaanse nationaliteit te bezitten. U bent ongehuwd. U woonde in Pereira samen met uw moeder, uw grootmoeder, uw oom en uw zus. U werkte in een callcenter. Op 17 november 2018 kwam u in België aan, waarna u op 17 december 2018 u een verzoek om internationale bescherming indiende. U legt uw identiteitskaart, uw paspoort en artikelen omtrent de algemene situatie in Colombia neer ter ondersteuning van uw verzoek.

*Omdat de redenen voor dit verzoek dezelfde zijn als die van uw moeder, T.B.E.G. (...) wordt er voor het feitenrelaas verwezen naar het feitenrelaas zoals weergegeven in de beslissing van uw moeder:
[idem bestreden beslissing eerste verzoekster]*

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

*Omdat de redenen voor uw verzoek om internationale bescherming dezelfde zijn als die van uw moeder, T.B.E.G. (...) wordt er voor de argumentatie verwezen naar hetgeen dat werd weergegeven in de beslissing van uw moeder.
[idem bestreden beslissing eerste verzoekster]*

Ditzelfde kan ook gezegd worden over uw persoonlijke identiteitsdocumenten. De algemene krantenartikelen die u voorlegde handelen niet over uw persoonlijke situatie dus kunnen uw verklaringen ook niet schragen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

[idem bestreden beslissing eerste verzoekster]

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

- De bestreden beslissing die is genomen ten aanzien van derde verzoekster, P.T.V., luidt als volgt:

*“Asielaanvraag: 05/04/2019
Overdracht CGVS: 08/07/2019*

In het kader van uw verzoek tot internationale bescherming werd u uitgenodigd voor een persoonlijk onderhoud dat plaats vond op 4 september 2019 van 13.55u tot 15.10u, in het bijzijn van een tolk die de taal Spaans machtig is. Ook uw advocaat meester GATUNANGE, Martine vervanger voor meester DESENFANS Christophe was aanwezig.

A. Feitenrelaas

U, P.T.V., verklaart geboren te zijn te Pereira. U bent momenteel zeventien jaar oud. U woonde in Pereira samen met uw moeder, uw grootmoeder, uw zus en uw oom. U ging naar school en stopt hiermee in het tiende jaar van het middelbaar.

In 2014 opende uw moeder een restaurant. Op een dag werd in het restaurant iemand neergeschoten. Toen dit gebeurde bevond u zich aan de overkant van de straat in een internetcafé. Nadien zijn ze uw familie beginnen te bedreigen, ze waren immers bang dat jullie hen zouden verraden. Door deze bedreigingen sloot uw moeder haar restaurant. Nadien gingen de bedreigingen verder en kwamen ze naar jullie huis, waar ze ook naar uw oom vroegen en jullie beroofden. U vermeldt een incident, op 28 november 2018, waarbij mannen binnendrongen en ze oa. uw laptop stolen. Uw hand raakte bij dit incident gekwetst.

U stelt dat u geïsoleerd werd omdat u de dochter bent van uw moeder en dat ze vreesden dat u op een bepaald moment uw mond zou openen. Ze hadden u ook gezien toen u aan de overkant in het internetcafé zat.

Nadat eerst uw moeder en uw oudere zus uit Colombia vertrokken, vertrok u zelf ook. U kwam op 11 februari 2019 in België aan en diende op 5 april 2019 een verzoek om internationale bescherming in.

U stelt niet te kunnen terugkeren vanwege de bedreigingen van de bende La Cordillera.

U legde uw paspoort neer en een toestemming om het land te verlaten, ondertekend door uw vader, alsook medische documenten die zijn opgesteld in België.

Omdat de redenen voor uw verzoek tot internationale bescherming dezelfde zijn als die van uw moeder T.B.E.G. (...) wordt het feitenrelaas dat opgenomen werd in haar beslissing ook hier weergegeven: [idem bestreden beslissing eerste verzoekster]

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofd, als minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van uw advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Aangezien u stelt dat u in Colombia werd bedreigd omdat de daders van het schietincident vreesden dat u hen zou verraden en u op deze manier uw asielrelaas volledig ent op het asielrelaas van uw moeder T.B.E.G. (...) wordt er voor de motivering van uw beslissing verwezen naar hetgeen dat werd weergegeven in de beslissing van uw moeder. [idem bestreden beslissing eerste verzoekster]

U vermeldde in uw persoonlijk onderhoud dat er op 28 november 2018 bendeleden bij u zijn binnengedrongen en vanalles hebben gestolen. Er waren ook schermutselingen waardoor er glas in uw hand terecht kwam. Gezien het CGVS het niet geloofwaardig acht dat uw familie werd bedreigd door La Cordillera omwille van het incident in het restaurant kan u ook niet worden gevolgd waar u stelt dat er bij u om deze reden werd binnengebroken. Bovendien maakt noch uw oudere zus P.T.C., noch uw moeder melding van dit incident. Moesten de bedreigingen en het gedrag van La Cordillera de reden zijn geweest dat u in België werd verzorgd aan uw hand dan kan verwacht worden dat uw zus en moeder dit ook tijdens hun persoonlijk onderhoud zouden vermelden, zeker gezien de medische tussenkomsten dateren van eind februari, begin maart 2019 en zij op het CGVS werden ontvangen op 30 april 2019. Ook verklaarde u zelf op de Dienst Vreemdelingenzaken dat hoewel na uw vertrek de bedreigingen zijn blijven verder duren, er niets bijzonder is gebeurd. De documenten die u hierover heeft neergelegd tonen ook op geen enkele manier aan waarom u medische verzorging nodig had en in welke omstandigheden een mogelijke verwonding tot stand is gekomen. Andere documenten die deze gebeurtenis of uw asielrelaas kunnen staven brengt u niet naar voren.

Uw Colombiaanse paspoort toont slechts uw identiteit en nationaliteit aan, dewelke in deze beslissing niet in twijfel getrokken wordt. De toestemming om uit Colombia te reizen heeft evenmin uitstaans met uw asielrelaas.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat

een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

[idem bestreden beslissing eerste verzoekster]

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister belast met Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeksters voeren twee middelen aan.

- In een eerste middel voeren verzoeksters een schending aan van de volgende bepalingen:

"artikel 1A, §2, van het Verdrag van Genève betreffende het statuut van de vluchtelingen ; artikelen 2 en 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens van 4 november 1950, goedgekeurd door de wet van 13 mei 1955 (hierna « EVRM») en artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4 en 48/5 van de Vreemdelingenwet."

Verzoeksters stellen dat zij ernstige bedreigingen hebben ondergaan in Colombia, die plaatsvonden in de context van een voortdurend gewapend conflict tussen de Colombiaanse overheid en verschillende guerrilla- en gewapende groeperingen en tussen guerrillagroeperingen onderling. Volgens verzoeksters persen ook vele gewapende groeperingen burgers af. Verzoeksters hebben een gegronde vrees voor vervolging in geval van een terugkeer naar Colombia omdat zij getuige geweest zijn van een moord en de gewapende groep wil vermijden dat zij hen verklikken bij de politie en door de gewapende groep met de dood bedreigd en afgeperst zijn. Verzoeksters voeren aan dat deze vrees voor vervolging gebaseerd is op hun politieke overtuiging en aldus binnen de criteria van het Vluchtelingenverdrag valt. Zij menen dat hun verklaringen niet enkel coherent maar ook plausibel zijn, gezien de huidige context van conflict, geweld en straffeloosheid in Colombia. Verzoeksters menen verder dat zij geen bescherming kunnen krijgen van de autoriteiten, die vaak samenwerken met gewapende groeperingen. Zij stellen dat uit de objectieve informatie blijkt dat de controle van de regering in Colombia gering is en dat het geweld een alarmerend hoog niveau bereikt.

Verzoeksters menen dat de motivering in de bestreden beslissingen onvoldoende is om te besluiten tot de ongeloofwaardigheid van de vervolging die zij ondergingen en hun vrees voor vervolging in geval van een terugkeer naar Colombia in vraag te stellen en verwijzen hierbij naar hun tweede middel. Verzoeksters' verklaringen dienen op een objectieve wijze te worden bekeken, rekening houdend met de algemeen beschikbare informatie. Verzoeksters menen dat, zo er genoeg elementen zijn om hun vrees voor vervolging als geloofwaardig te beschouwen, indien nodig op basis van "*het voordeel van de twijfel*", artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet dient te worden toegepast. De commissaris-generaal spreekt het vermoeden dat voortvloeit uit deze bepaling niet tegen en toont niet aan dat verzoeksters geen risico lopen om bij een terugkeer naar Colombia opnieuw het slachtoffer te zijn van bedreigingen en vervolgingen. Verzoeksters verwijzen hierbij naar rechtspraak van de Raad.

Verzoeksters besluiten nog dat zij een oprechte inspanning hebben geleverd om hun verzoek om internationale bescherming aannemelijk te maken en te staven en dat hen aldus "*het voordeel van de twijfel*" dient te worden toegekend. Er zijn voldoende elementen om hun verklaringen als vastgesteld te beschouwen. Bovendien heeft de commissaris-generaal zijn onderzoeksplicht niet op een afdoende wijze uitgevoerd. Verzoeksters verwijzen hierbij andermaal naar hun tweede middel.

Verzoeksters geven een theoretische toelichting over de subsidiaire beschermingsstatus en menen dat zij voldoen aan de voorwaarden van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Zij voeren hierbij aan dat de commissaris-generaal niet betwist dat zij afkomstig zijn uit "*Bogota*", een stad die gekenmerkt wordt door

een verslechterde veiligheidssituatie, hetgeen evenmin wordt betwist door de commissaris-generaal en aldus als vastgesteld moet worden beschouwd.

- In een tweede middel voeren verzoeksters een schending aan van de volgende bepalingen:

“artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29.07.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen ; artikelen 48/6, §5, en 62 van de Vreemdelingenwet en algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald, het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeksters stellen dat de motieven van de bestreden beslissingen op basis waarvan wordt besloten tot de weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus, onvoldoende en niet draagkrachtig zijn.

Wat de vluchtelingenstatus betreft, lichten verzoeksters toe als volgt:

“Verzoeksters bevestigen dat ze niet op de hoogte waren van de mogelijkheid om asiel in te dienen , en dat ze daarom niet meteen hun verzoek ingediend hebben.

Wat de tegenstrijdigheden betreft tussen de verklaringen van P.T.C. en haar moeder, bevestigen verzoeksters dat de moeder aan P.T.C. gevraagd had om te komen, maar dat ze niet kon, en pas later over de gebeurtenissen o de hoogte gebracht werd.

Wat het betalen van afpersing geld betreft, legt de moeder uit dat ze wel al jaren betaalt, maar dat de gevraagde bedragen sinds de moord van de jongen in de restaurant van verzoekster sterk gestegen is.

Ze leggen ook uit dat er wel contact geweest is met de politie, maar dat ze geen hulp gekregen hebben van de politie hoewel ze na het incident ter plaatse gekomen waren.

Wat de verklaringen die door de CGVS eigenaardig bestempeld worden, volharden verzoeksters dat de bendeleden hen regelmatig bezochten om ze te intimideren zodat ze geen klacht indienen zouden, nog een getuigenis schrift afgeven zouden.

Dat de politie hen geen persoonsbeschrijving gevraagd heeft betekent niet dat er geen risico voor de bende was voor identificering. De bende die lokaal actief zijn inderdaad vaak al bekend van de politie, dewelke soms met hen mee werken. De individuele leden van de bende zijn echter niet altijd bekend door de politie.

De moeder bevestigt ook dat ze geen meer bedreigingen ontving nadat ze het restaurant sloot, omdat ze ondergedoken was. Hoewel ze nog in haar huis woonde, werkte ze niet meer in het restaurant, en viel zo minder op.

Wat de problemen die na het vertrek van Mvr T.B.E.G. (de moder) plaats vonden, bevestigen verzoekster dat P.T.C. twee mal per week opgezocht werd door de bendeleden.

Wat de problemen van de broer van Mvr T.B.E.G. betreft, bevestigt ze dat haar broer gesloten is en weinig over zijn eigen problemen spreekt. Ze volhardt echter dat de familie wegens het feit dat haar broer lid van een bende is ook gevisieerd wordt.”

Wat de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet betreft, merken verzoeksters op dat de beoordeling in de bestreden beslissingen is gebaseerd op de COI Focus *“Colombie. Situation sécuritaire”* van Cedoca van 7 juni 2018. Zij menen dat deze informatie *“duidelijk te oud [is] en niet als voldoende bijgewerkt [kan] worden beschouwd.”* Verzoeksters citeren in dit verband uit en verwijzen naar rechtspraak van de Raad, waaruit volgens hen blijkt dat, gelet op de evoluerende veiligheidssituatie in gebieden getroffen door gewapend conflict, zoals *in casu*, bronnen die ouder zijn dan zes maanden worden beschouwd als onvoldoende geactualiseerd.

Verzoeksters menen verder dat de inhoud van de voormelde COI Focus duidelijk onvoldoende is om de veiligheidssituatie in Pereira te beoordelen. Zij stellen hierbij dat *“Dit rapport betreft de veiligheidssituatie in Colombia in brede zin en niet alleen in de stad Bogota. Minder dan één pagina van dit rapport is gewijd aan de veiligheidssituatie in Bogota. Dit is duidelijk onvoldoende.”*

Verzoeksters menen bijgevolg dat het onmogelijk is dat de commissaris-generaal met *“alle kennis der zaken”* een draagkrachtige beslissing kan nemen over hun nood aan internationale bescherming.

Verzoeksters besluiten dat er voldoende objectieve elementen bestaan die verzoeksters' eenduidige en nauwkeurige verklaringen ondersteunen opdat hun relaas als geloofwaardig kan worden beschouwd, indien nodig op basis van *“het voordeel van de twijfel”*. De bestreden beslissingen zijn niet overtuigend en draagkrachtig gemotiveerd en de commissaris-generaal heeft verzoeksters' verklaringen en de beschikbare informatie niet met de vereiste objectiviteit behandeld. Verzoeksters volharden aldus dat zij een geprononceerde vrees voor vervolging hebben of een reëel risico op ernstige schade lopen.

2.1.2. In een aanvullende nota van 7 januari 2021 brengt de commissaris-generaal de COI Focus "Colombia. Veiligheidssituatie" van Cedoca van 27 juli 2020 ter kennis.

2.2. De Raad onderzoekt de verzoeken om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeksters al dan niet beantwoorden aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Een resem aangevoerde rechtsregels die verzoeksters geschonden achten, laat op zich niet toe om vast te stellen dat zij nood hebben aan internationale bescherming.

2.3. Verzoeksters slagen er niet in hun nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. De bestreden beslissingen motiveren op pertinente en terechte wijze dat verzoeksters de aangehaalde vervolgingsfeiten niet aannemelijk maken. De Raad stelt vast dat verzoeksters' verweer in het verzoekschrift zich in wezen beperkt tot het louter herhalen van hun verklaringen en het op algemene wijze minimaliseren en in twijfel trekken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, doch hiermee kunnen zij de motivering in de bestreden beslissingen echter niet weerleggen of in een ander daglicht stellen.

De bestreden beslissingen stelden vooreerst terecht vast dat eerste verzoekster, die sinds 25 december 2017 in België verblijft, haar verzoek om internationale bescherming laattijdig heeft gedaan, namelijk op 28 november 2018. Verzoeksters' verweer in het verzoekschrift blijft beperkt tot de loutere herhaling van de verklaringen van eerste verzoekster dat zij niet op de hoogte was van de mogelijkheid om een verzoek om internationale bescherming in te dienen, doch dergelijk verweer doet geen afbreuk aan de pertinente en correcte motivering dat van eerste verzoekster, indien zij werkelijk meent dat zij nood heeft aan internationale bescherming, redelijkerwijze kan worden verwacht dat zij zich terdege zou informeren over de mogelijkheden om (internationale) bescherming te verkrijgen. Aldus oordeelden de bestreden beslissingen terecht dat het laattijdig indienen van het verzoek om internationale bescherming door eerste verzoekster reeds op ernstige wijze afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van haar nood aan internationale bescherming en de door verzoeksters aangehaalde vervolgingsfeiten.

De bestreden beslissingen motiveerden nog terecht dat de geloofwaardigheid van de door verzoeksters aangehaalde vervolgingsfeiten, zijnde dat zij bedreigd werden door de bende La Cordillera nadat deze een jongen vermoordden in het restaurant van eerste verzoekster, vooreerst wordt ondergraven door de vastgestelde tegenstrijdigheden in de verklaringen tussen eerste en tweede verzoeksters met betrekking tot (i) de aanwezigheid van tweede verzoekster in het restaurant na de moord op de jongen, (ii) hetgeen de bendes van eerste verzoekster eisten na deze feiten en (iii) het contact van eerste verzoekster met de politie na dit incident.

Waar verzoeksters thans in hun verzoekschrift stellen dat eerste verzoekster aan tweede verzoekster had gevraagd om naar het restaurant te komen, doch dat tweede verzoekster niet kon en pas later van de gebeurtenis op de hoogte werd gebracht, wijst de Raad erop dat dit verweer klemt met hun eerdere verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud. Eerste verzoekster verklaarde tijdens haar persoonlijk onderhoud immers uitdrukkelijk dat tweede verzoekster door haar andere dochter gebeld werd en "zij ook ter plaatse [kwam] op het moment dat jongen weggevoerd was" (administratief dossier eerste verzoekster, Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 5A, p. 17). Tweede verzoekster verklaarde bovendien uitdrukkelijk dat zij pas "'s nachts 's avonds" op de hoogte werd gebracht van de gebeurtenis, zonder hierbij te vermelden dat haar moeder haar reeds had gevraagd om naar het restaurant te komen (administratief dossier tweede verzoekster, Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 6, p. 5). De Raad merkt dan ook op dat voormeld verweer er niet in slaagt om afbreuk te doen aan de vastgestelde tegenstrijdige verklaringen in de verklaringen van eerste en tweede verzoekster in dit verband. Hun voormelde verklaringen zijn duidelijk en niet voor interpretatie vatbaar. Zij laten geen ruimte voor de nuanceringen die verzoeksters *post factum* trachten aan te brengen.

Waar eerste verzoekster in het verzoekschrift nog uitlegt dat zij al jaren afpersingsgeld betaalde aan de bendes, doch dat de gevraagde bedragen sterk stegen sinds de moord op de jongen in hun restaurant, stelt de Raad vast dat dit andermaal een *post factum* verklaring betreft die niet overeenstemt met de eerdere verklaringen van eerste en tweede verzoekster.

Eerste verzoekster vermeldde tijdens haar persoonlijk onderhoud immers louter dat de bende haar na de moord op de jongen bedreigde opdat zij hen niet zou verklikken, doch vermeldde op geen enkel moment dat zij tevens meer afpersingsgeld van haar zouden eisen (administratief dossier eerste verzoekster, Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 5A, p. 14). Tweede verzoekster verklaarde dan weer op geen enkel moment dat haar moeder voor de moord op de jongen reeds afgeperst werd en verklaarde uitdrukkelijk dat deze afpersing pas begon na de moord (administratief dossier tweede verzoekster, Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 6, p. 5-6). Andermaal stelt de Raad vast dat voormeld verweer geen afbreuk kan doen aan de vastgestelde tegenstrijdigheden in de verklaringen van eerste en tweede verzoekster op dit punt.

Ook het verweer in het verzoekschrift dat er wel contact geweest is met de politie, doch dat zij geen hulp van de politie ontvingen, kan op geen enkele wijze afbreuk doen aan de vastgestelde tegenstrijdigheden in de verklaringen van eerste en tweede verzoekster op dit punt. Dit verweer betreft immers louter een herhaling van de verklaringen van eerste verzoekster, doch gaat eraan voorbij dat deze verklaringen tegenstrijdig zijn met de verklaringen van tweede verzoekster, die uitdrukkelijk stelde dat haar moeder niet met de politie had gesproken (*Ibid.*, p. 5).

Het verzoekschrift volhardt in verzoeksters' verklaringen dat de bende hen na de moord op de jongen regelmatig opzocht om hen te intimideren zodat zij geen klacht zouden indienen, doch de Raad wijst erop dat dit verweer voorbijgaat aan de pertinente en correcte motivering van de bestreden beslissingen dat deze verklaringen niet aannemelijk zijn. Eerste verzoekster stelde geen enkele handeling waaruit bleek dat zij contact zou opnemen met de politie om de bendeleden aan te wijzen. Uit haar verklaringen blijkt evenmin dat de politie tijdens of na het incident om een persoonsbeschrijving heeft gevraagd. Waar verzoeksters aanvoeren dat dit gegeven niet betekent dat er geen risico is voor de bende op identificeren, daar de bende vaak al bekend is bij de politie doch de individuele bendeleden niet, doet geen afbreuk aan de vaststelling dat uit eerste verzoeksters verklaringen op geen enkele wijze kan blijken dat zij of de politie enige stappen had ondernomen om de bendeleden die betrokken waren bij het incident te identificeren. Verzoeksters maken dan ook niet voldoende aannemelijk dat zij werkelijk door bendeleden zouden zijn geïdentificeerd omwille van de door hen aangehaalde feiten.

Eerste verzoekster bevestigt nog dat zij geen bedreigingen meer ontving nadat zij het restaurant had gesloten, omdat zij ondergedoken leefde. Hoewel zij nog thuis woonde, viel zij niet meer zo hard op, omdat zij niet meer werkte. Hierover merkt de Raad vooreerst op dat dit verweer voorbijgaat aan de pertinente en correcte motivering in de bestreden beslissingen dat uit de verklaringen van eerste verzoekster niet kan blijken dat zij na de sluiting van haar restaurant ondergedoken leefde. Daarnaast, indien de bende eerste verzoekster werkelijk zou bedreigen, kan er redelijkerwijze worden verwacht dat zij deze bedreigingen ook na de sluiting van het restaurant zouden verderzetten. Dat verzoekster na de sluiting van het restaurant in juni 2017 niet meer bedreigd werd door de bende, hoewel zij tot tien dagen voor haar vertrek uit Colombia op 31 juli 2017 thuis bleef, ondermijnt verder de geloofwaardigheid van de door verzoeksters aangehaalde vervolgingsfeiten.

Verzoeksters bevestigen verder dat tweede verzoekster na het vertrek van haar moeder twee maal per week werd opgezocht door bendeleden. De Raad merkt echter op dat dit verweer geen afbreuk doet aan de vaststelling in de bestreden beslissingen dat eerste verzoekster tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd op dit punt, gezien eerste verzoekster tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde dat tweede verzoekster vier keer werd lastiggevallen door bendeleden (administratief dossier eerste verzoekster, Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 5A, p. 21). Zich louter scharen achter één der tegenstrijdige verklaringen, zonder elementen aan te voeren waarom die verklaringen de juiste zouden zijn, volstaat niet om de vastgestelde tegenstrijdigheid op te heffen.

Eerste verzoekster volhardt verder in haar verklaringen dat haar familie wordt geïdentificeerd omdat haar broer lid is van een bende en herhaalt haar verklaringen dat haar broer gesloten is en weinig over zijn problemen spreekt. De bestreden beslissingen stelden evenwel terecht dat van eerste verzoekster, indien haar familie werkelijk zou worden geïdentificeerd omwille van de problemen van haar broer die tot een bende behoort, redelijkerwijze kan worden verwacht dat zij op de hoogte is van de activiteiten van haar broer bij deze bende. Voormeld verweer doet daarenboven geen afbreuk aan de overige pertinente en correcte motieven in de bestreden beslissingen, die in het geheel genomen volstaan om te besluiten dat verzoeksters niet aannemelijk maken dat zij bij een terugkeer naar Colombia een gegronde vrees voor vervolging hebben omwille van de problemen van hun broer respectievelijk oom.

Volgende motivering in de bestreden beslissing in hoofde van eerste verzoekster, die overgenomen werd in de bestreden beslissingen in hoofde van tweede en derde verzoekster, is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad:

“De reden waarom u niet in aanmerking komt voor een erkenning als vluchteling in de zin van de Vluchtelingenconventie en de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 § 2, a, b is omdat uw er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen met betrekking tot de gebeurtenissen die de rechtstreekse aanleiding zouden gevormd hebben van uw vertrek uit Columbia.

Eerst en vooral dient opgemerkt te worden dat u reeds op 25 december 2017 in België toe kwam. U diende echter pas een jaar later, op 17 december 2018 een verzoek tot internationale bescherming in. Dat u zo lang wacht met het inroepen van internationale bescherming relativeert uw beschermingsnood ernstig. U roept in dat u niet op de hoogte was van de mogelijkheid om internationale bescherming aan te vragen. U stelt dat u dacht dat dit een systeem was dat enkel voor politici gold (CGVS T.B.E.G., 14). Indien u werkelijk nood had aan internationale bescherming en uw land om dwingende redenen heeft moeten verlaten, kan echter worden verwacht dat u zich terdege zou informeren over de diverse mogelijkheden om (internationale) bescherming te verkrijgen. Dat u dit niet heeft gedaan en na het verstrijken van uw toeristenvisum nog maanden zonder enig verblijfsdocument in België heeft gewoond zonder bescherming in te roepen doet ernstige vragen reizen over uw nood aan bescherming en schraagt de hierna ontwikkelde vaststelling dat er geen geloof kan gehecht worden aan uw asielrelaas.

Zowel u als uw dochters P.T.C. en P.T.V. verklaren dat ze Colombia hebben moeten verlaten vanwege de dreigementen die uitgingen van de bende ‘La Cordillera’. Jullie roepen in dat jullie werden bedreigd omdat in het restaurant dat u uitbaatte een jongen werd vermoord en u de daders heeft gezien. De bedreigers wilden hiermee vermijden dat u hen zou aangeven bij de politie.

Het CGVS stelt echter vast dat jullie doorheen jullie verklaringen tegenstrijdige verklaringen afleggen. Zo verklaart u dat uw dochter P.T.C. op de dag van het incident naar het restaurant kwam nadat de jongen met de taxi was weggevoerd. U heeft haar toen gevraagd om te helpen om het restaurant af te sluiten omdat u moest vertrekken naar uw examen in de kerk (CGVS T.B.E.G., 17-18). P.T.C. verklaarde op haar beurt dat ze pas over de gebeurtenissen in het restaurant hoorde nadat ze ’s nachts thuis gekomen was van haar werk. Ze verklaart dat u en uw moeder haar vertelden wat er allemaal was gebeurd (CGVS P.T.C., 5). Ze was met andere woorden niet aanwezig in het restaurant nadat het incident heeft plaatsgevonden. Of uw dochter al dan niet aanwezig was in het restaurant na de noodlottige feiten is geen detail dat men zomaar vergeet. Het is dan ook zeer onwaarschijnlijk dat jullie zich over zo een belangrijk element vergissen.

Verder verklaart P.T.C. uitdrukkelijk dat ze u zijn beginnen afpersen na het incident, en dat dit iets is wat voordien niet gebeurde. Ze verklaart verder dat u uw restaurant heeft gesloten omdat u het geld dat ze u vroegen te betalen niet had (CGVS P.T.C., 5-6). U daarentegen, verklaarde dat u al jaren geld aan de bende La Cordillera betaalde, en dat dit iets is wat ze in uw buurt aan alle handelaars vroegen. U verklaarde expliciet dat alles in die periode goed liep. Wanneer u in uw spontaan relaas praat over de gebeurtenissen na het incident en uw vragen worden gesteld over hoe uw belagers zich jegens u gedroegen rept u met geen woord over sommen geld die ze zijn beginnen vragen na de dood van de jongen in het restaurant (CGVS T.B.E.G., 13-14 en 19-20). Als het gedrag van de daders de reden is voor jullie vertrek uit Colombia dan mag verwacht worden dat jullie hierover coherente verklaringen af leggen. Als u zegt dat ze jullie gewoon zeiden te zwijgen en uw dochter zegt dat ze jullie geld zijn beginnen vragen dan blijven jullie op dit punt in gebreke. Dat jullie zulke uiteenlopende versies geven m.b.t. hetgeen jullie belagers van jullie wilden toont aan dat jullie verklaringen niet waarheidsgetrouw zijn.

Tenslotte geeft uw dochter P.T.C. aan dat er tussen u en de politie geen contact is geweest (CGVS P.T.C., 5) terwijl u duidelijk verklaard heeft dat de politie na het incident ter plaatse is gekomen en u vragen hebben gesteld (CGVS T.B.E.G., 15).

Dat jullie op verschillende punten zulke tegenstrijdige verklaringen afleggen brengt de geloofwaardigheid van de door jullie beschreven gebeurtenissen en de daaraan gekoppelde vrees bij terugkeer ernstig in gedrang.

Verder stelt het CGVS vast dat uw verklaringen over de gebeurtenissen op verschillende vlakken erg eigenaardig en onlogisch zijn, waardoor ze het CGVS niet kunnen overtuigen.

Zo verklaart u dat u noch de identiteit van het slachtoffer, noch de identiteit van de daders kende (CGVS T.B.E.G., 18). Toch verklaart u dat de daders u tweemaal per week opzochten om u te waarschuwen dat u hen niet mocht verklikken bij de politie. Het is echter geheel niet logisch dat de daders zelf na het incident twee maal per week zouden terug keren naar de plaats van het delict om gewoon tegen u te zeggen dat u hen niet mocht verraden. U stelde immers geen enkele handeling die er op zou wijzen dat u contact zou nemen met de politie om de personen aan te wijzen (CGVS T.B.E.G., 20). Bovendien verklaarde u dat de politie u niet eens om een persoonsbeschrijving heeft gevraagd, omdat er daar heel veel doden vallen en ze moesten vertrekken (CGVS T.B.E.G., 15). Ook hebben ze nadien geen contact meer met u opgenomen om bijkomende vragen te stellen, u zegt hierover dat de politie zich geen zorgen maakt omdat zulke incidenten elke dag gebeuren (CGVS, 16). Uit deze verklaringen blijkt dat het risico op identificering erg miniem was, want het des te onlogischer maakt dat de daders zelf u zo vaak bleven opzoeken. Door u op te zoeken maakten ze zich immers juist zichtbaarder, hetgeen het tegenovergestelde is van wat ze wilden bereiken. Uw verklaringen zijn ook hierom niet overtuigend. Daarnaast stelt u dat u via uw broer te weten bent gekomen van welke bende de daders waren, maar dat u over hun verdere identiteit geen informatie heeft. U zegt zelf dat bendeleden allemaal een bijnaam hebben, maar dat u die van de daders niet kent. Dit is vreemd aangezien u zegt dat uw broer zelf in het milieu zit en dat ze bij de bendes erachter komen wie zulke dingen doet. Dat u bovendien niet weet bij welke bende het slachtoffer zou geweest zijn is in dit opzicht ook vreemd (CGVS T.B.E.G., 18). U zegt hierover dat uw broer nogal gesloten is over zijn levensverhaal, maar informatie over de daders en het slachtoffer heeft niets met het levensverhaal van uw broer te maken maar is uiterst relevant voor u en uw familie, gezien het van belang is te weten door wie jullie juist werden gevisieerd.

U sloot het restaurant in juni 2017 en vertrok uit Colombia op 31 juli 2017. Nadat u het restaurant sloot ontving u geen bedreigingen meer (CGVS T.B.E.G., 20), de laatste keer dat u werd bedreigd gebeurde dit op 15 juni 2017. U verklaarde dat de bedreigingen stopten omdat u ondergedoken leefde, maar dan voegt u er aan toe dat u enkel in het weekend onderdook om te gaan bidden. Voor de rest woonde u nog gewoon in uw eigen huis, tot de laatste 10 dagen voor uw vertrek (CGVS T.B.E.G., 7 en 20). Uw onderduiken kan dus niet de reden zijn geweest voor het feit dat de daders u met rust lieten. De laatste tien dagen ging u naar een boerderij van vrienden omdat u erg bang was en die boerderij afgelegen lag. Als u de vraag werd gesteld of er dan iets gebeurd was dat u zo bang maakte vermeldt u niets en zegt u enkel dat u er naar toe ging in afwachting van uw vlucht. U zegt zelfs expliciet dat u geen enkele bedreiging meer ontving na het sluiten van uw restaurant, en dat u tot de laatste 10 dagen voor uw vertrek in uw huis bleef wonen. Dit rijmt absoluut niet met uw verklaring dat u uit angst ondergedoken moest leven. Er was immers niets meer aan de hand na de sluiting van uw restaurant (CGVS T.B.E.G., 20). Uw verklaringen overtuigen niet. Het is dan ook erg eigenaardig dat u de noodzaak voelde om te vertrekken uit Colombia omwille van de bedreigingen (CGVS, 20), die op dat moment al langer dan een maand waren opgehouden .

Tenslotte is het in het geheel van uw verklaringen niet overtuigend dat de bedreigingen maakte dat u de nood voelde om uit Colombia te vertrekken terwijl uw familie gewoon verder in uw huis bleven wonen. U heeft immers verschillende keren tijdens het persoonlijk onderhoud gezegd dat de daders zich in hun bedreigingen richten tegen uw familieleden (CGVS T.B.E.G., 14 en 19) en gezien uw moeder aanwezig was tijdens het incident en het uw broer was die meer te weten is gekomen over wie de daders waren lost uw vertrek hun situatie niet op. Ging er van de daders werkelijk een dreiging uit dan zijn de door u gestelde keuzes (zelf vertrekken en familie op zelfde plaats achterlaten) weinig logisch.

Ook uw verklaringen over de gebeurtenissen na uw vertrek uit Colombia versterken de bevindingen van het CGVS.

Als u gevraagd werd of er nog dingen zijn gebeurd in Colombia na uw vertrek zegt u: "P.T.V. zegt dat er nog steeds veel bendes zijn, tegenover ons niet neen, P.T.C. werd ook door hen bedreigd, wel, ik weet het niet (CGVS T.B.E.G., 21)." Dat er zulk een weifelend antwoord komt wanneer u gevraagd wordt over gebeurtenissen na uw vertrek is erg vreemd. Er mag van u verwacht worden dat als u het land verlaat omwille van bedreigingen waarbij uw familie werd gevisieerd, dat u op de hoogte bent van wat er met hen allemaal is gebeurd nadat u zichzelf in veiligheid heeft gebracht, maar zij achterbleven in Colombia. Des te meer omdat u nog contact met hen onderhield en P.T.C. u heeft vervoegd in België en jullie op dezelfde dag asiel hebben aangevraagd. Als u om verduidelijking wordt gevraagd herpakt u zich en zegt u dat P.T.C. op zelfde manier werd bedreigd als u, door dezelfde mensen, omdat u uw dochters toen u het land had verlaten heeft verteld wie de daders waren. U weer niet precies hoeveel keer dit is gebeurd, maar u denkt dat het zo'n vier keer gebeurde. Uw verklaringen overtuigen niet. Gezien u verklaarde zelf niet eens te weten wie de daders waren houdt dit weinig steek.

Het is net door uw woning te gaan opzoeken dat ze zich kenbaar maakten aan uw dochters. Dat het uw eigen broer zou geweest zijn die hen zou gezegd hebben dat zijn nichtjes op de hoogte waren van de identiteit van de daders is evenmin erg overtuigend. U verklaarde dat de bende naar hun huis kwam, maar dat ze hen niet vonden omdat ze opgesloten leefde. Tegelijkertijd verklaarde u dat P.T.C. deze periode naar haar werk ging en dat uw moeder buitenhuis boodschappen ging doen (CGVS T.B.E.G., 21-22). Ze hadden met andere woorden wel de mogelijkheid om haar te treffen, op haar werk of wanneer ze onderweg was. Uw verklaring dat ze naar uw familie op zoek zouden zijn is dan ook weinig geloofwaardig. Naast het feit dat uw verklaringen niet overtuigen, zijn ze ook nog tegenstrijdig aan de verklaringen die uw dochter P.T.C. aflegde. P.T.C. verklaarde immers dat ze geen vier keer, maar een jaar lang twee maal per week werden opgezocht door bendeleden thuis. Volgens haar verklaringen had dit niets te maken met uw problemen, maar waren ze op zoek naar uw broer. Ook zou het in tegenstelling tot uw verklaring niet om dezelfde personen gegaan zijn die u bedreigden (CGVS P.T.C., 5-6). Jullie verklaringen over de gebeurtenissen na uw vertrek zijn dusdanig uiteenlopend dat er geen geloof aan kan worden gehecht.

Ten slotte dient opgemerkt te worden dat u na het vertrek van P.T.C. geen gebeurtenissen aanhaalt die er wijzen dat jullie familie een risico loopt in Colombia. Als wordt gevraagd waarom uw dochter P.T.V. vertrokken is uit Colombia stelt u immers dat ze verklaarde dat ze niet meer buiten kon komen omdat ze mensen doden op straat, maar als er u gevraagd wordt of er specifieke incidenten zijn gebeurd in de periode na het vertrek van haar zus P.T.C. en haar eigen vertrek zegt u van niet (CGVS T.B.E.G., 22). U verklaart enkel dat P.T.V. niet samen met P.T.C. wou vertrekken omdat ze haar grootmoeder niet dadelijk alleen wou laten (CGVS T.B.E.G., 11).

Uw verklaringen dat u geïnterviewd werd door een bende in Colombia omdat u getuige bent geweest van een schietincident in uw restaurant overtuigen het CGVS niet. U maakt niet aannemelijk dat u om deze reden een risico zou lopen bij terugkeer naar Colombia. –Zowel bij DVZ als bij tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS noemt u als enige reden waarom u bent vertrokken uit Colombia en er niet kan naar terugkeren de bedreigingen vanwege La Cordillera (Vragenlijst DVZ T.B.E.G., vraag 4 en CGVS T.B.E.G., 14). Wanneer u expliciet wordt gevraagd of er nog andere redenen zijn waarom u denkt dat de bende u zou lastig vallen zegt u dat dit de enige reden is (CGVS T.B.E.G., 22).

Ter volledigheid merkt het CGVS op dat u tijdens het persoonlijk onderhoud heeft aangehaald dat u bang bent omwille van de problemen die de jongen die in uw appartement woonde veroorzaakte (CGVS T.B.E.G., 6). Het feit dat u vermeldt ergens schrik van te hebben is echter niet voldoende om een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie of een reëel risico op schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aan te tonen. Bovendien vermeldde uw dochter P.T.C. op geen enkel ogenblik dat J. problemen had die het leven voor u en uw familie in Colombia moeilijk maakte, waardoor in jullie hoofde een vrees of risico ontstond. Wat ze wel vermeldde is dat uw broer lid was van een bende, wat ook voor jullie problemen veroorzaakte aangezien andere bendeleden naar jullie huis kwamen op zoek naar hem, en dat ook dit haar deed vertrekken uit Colombia (Vragenlijst DVZ P.T.C., vraag 5). Ook tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde ze dat er bendeleden naar jullie huis kwamen op zoek naar haar oom, om hem te doden. Als er dan gevraagd wordt om welke reden dit voor haar een risico inhield verklaarde ze dat als ze er niet in slagen hem te doden ze zijn familieleden gaan willen treffen (CGVS P.T.C., 7). Het is echter frappant dat u, hoewel u vermeld heeft dat uw broer ook vreesde dat ze hem zouden vermoorden (CGVS T.B.E.G., 5), nergens heeft verklaard dat uw familie omwille van hem werd geïnterviewd. U werd expliciet gevraagd naar gebeurtenissen na uw vertrek uit Colombia en u heeft op geen enkel ogenblik aangehaald dat uw familie om hun veiligheid vreesde omwille van de situatie van uw broer. Opvallend is ook dat, hoewel u zegt dat uw broer lid was van een bende, u niet weet van welke bende hij dan juist lid was, noch weet u wat zijn activiteiten juist waren (CGVS T.B.E.G., 9). Nochtans heeft u, zoals hierboven reeds vermeld altijd contact onderhouden met uw familie en is uw dochter P.T.C., die de problemen omwille van uw broer vermeldde, al geruime tijd met u hier in België. Er mag verwacht worden dat als uw familie een reëel risico loopt omwille van de activiteiten van uw broer, dat u daarvan op de hoogte bent. Bovendien, moest uw broer zich momenteel in Colombia in een precare situatie bevinden, dan mag ook verwacht worden dat u hiervan op de hoogte bent. U heeft immers wekelijks contact heeft met uw familie in Colombia (CGVS T.B.E.G., 8), maar zelfs op de vraag of uw broer momenteel nog steeds lid is van een bende heeft u geen antwoord. En hoewel u ook met uw moeder over uw broer praat is het enige wat u weet dat alles hetzelfde blijft en dat uw broer nog met voertuigen werkt. Moesten er specifieke incidenten zijn gebeurd dan mag verwacht worden dat u hier tijdens deze contacten over werd ingelicht. Tenslotte vermeldde u nog een incident waarbij er op straat geschoten werd en waar uw broer en J. bij betrokken waren, maar u kan hier geen toelichting over geven.

Zo zegt u eerst dat ze op uw broer schoten, dan zegt u dat het op J. was, om uiteindelijk te zeggen dat u het niet weet (CGVS T.B.E.G., 10). Geen van uw dochters maakte melding van een schietincident. U maakt dan ook niet aannemelijk dat de mogelijke problemen van J. of uw broer uw terugkeer naar Colombia in de weg staan.

Samenvattend kan dus gesteld worden dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk hebt gemaakt een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie te koesteren, of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet te lopen.

De documenten die u hebt neergelegd zorgen niet voor een andere conclusie. Uw Colombiaanse paspoort toont slechts uw identiteit en nationaliteit aan, dewelke in deze beslissing niet in twijfel getrokken wordt. De documenten over uw scheiding en de documenten m.b.t. de belastingen en uw reisweg hebben ook geen uitstaans met uw asielaanspraak zodat ze de vaststellingen in deze beslissing niet kunnen ombuigen.”

In de bestreden beslissing in hoofde van derde verzoekster werd daarenboven nog op pertinente en correcte wijze geoordeeld dat geen geloof kan worden gehecht aan het door haar aangehaalde incident met bendeleden op 28 november 2018. Dit gegeven doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van de aangehaalde vervolgingsfeiten. Verzoeksters voeren in hun verzoekschrift geen concrete of dienstige argumenten aan die de motivering in de bestreden beslissing op dit punt kunnen weerleggen, zodat deze motivering, die pertinent en correct is en steun vindt in het administratief dossier, integraal wordt overgenomen door de Raad:

“U vermeldde in uw persoonlijk onderhoud dat er op 28 november 2018 bendeleden bij u zijn binnengedrongen en vanalles hebben gestolen. Er waren ook schermutselingen waardoor er glas in uw hand terecht kwam. Gezien het CGVS het niet geloofwaardig acht dat uw familie werd bedreigd door La Cordillera omwille van het incident in het restaurant kan u ook niet worden gevolgd waar u stelt dat er bij u om deze reden werd binnengebroken. Bovendien maakt noch uw oudere zus P.T.C., noch uw moeder melding van dit incident. Moesten de bedreigingen en het gedrag van La Cordillera de reden zijn geweest dat u in België werd verzorgd aan uw hand dan kan verwacht worden dat uw zus en moeder dit ook tijdens hun persoonlijk onderhoud zouden vermelden, zeker gezien de medische tussenkomsten dateren van eind februari, begin maart 2019 en zij op het CGVS werden ontvangen op 30 april 2019. Ook verklaarde u zelf op de Dienst Vreemdelingenzaken dat hoewel na uw vertrek de bedreigingen zijn blijven verder duren, er niets bijzonder is gebeurd. De documenten die u hierover heeft neergelegd tonen ook op geen enkele manier aan waarom u medische verzorging nodig had en in welke omstandigheden een mogelijke verwonding tot stand is gekomen. Andere documenten die deze gebeurtenis of uw asielaanspraak kunnen staven brengt u niet naar voren.”

De bestreden beslissingen in hoofde van tweede en derde verzoekster oordeelden daarenboven nog op pertinente en correcte wijze dat de overige door hen neergelegde documenten de geloofwaardigheid van de aangehaalde vervolgingsfeiten niet kunnen herstellen. Hun identiteitsdocumenten hebben louter betrekking op persoonsgegevens en doen aldus geen afbreuk aan bovenstaande analyse. De door derde verzoekster neergelegde reistoestemming heeft geen uitstaans met verzoeksters' aanspraak. De door tweede verzoekster neergelegde algemene krantenartikelen handelen evenmin over verzoeksters' persoonlijke situatie en kunnen aldus de door hen aangehaalde vervolgingsfeiten niet staven.

Met betrekking tot de aangevoerde schending van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, is de Raad van oordeel dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoeksters' beweerdde problemen, zodat zij zich niet dienstig kunnen beroepen op voormeld artikel. Immers, de commissaris-generaal heeft verzoeksters' voorgehouden vervolging, hun beweerdde ondergane ernstige schade en de ingeroepen bedreigingen terecht als ongeloofwaardig van de hand gewezen, waardoor er *in casu* geen sprake is van een omkering van de bewijslast.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeksters een gegronde vrees voor vervolging koesteren in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. In zoverre verzoeksters zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroepen op hun asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen.

Zij tonen niet aan dat zij in aanmerking komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, *Diakité*, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 43).

De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal bij aanvullende nota van 7 januari 2021 de beschikbare landeninformatie heeft geactualiseerd en aangevuld met de COI Focus *“Colombia. Veiligheidssituatie”* van Cedoca van 27 juli 2020. Verzoeksters' betoog dat de informatie verouderd is, is dan ook niet langer dienstig.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de situatie in Colombia grondig is gewijzigd na de ondertekening op 24 november 2016 van de vredesovereenkomst tussen de regering van president Santos en de *Fuerzas armadas revolucionarias de Colombia - Ejército popular* (FARC-EP) die de 50-jarige burgeroorlog beëindigde. Uit diezelfde informatie blijkt eveneens dat de onderhandelingen voor het vredesproces met het *Ejército de liberación nacional* (ELN), de tweede grootste rebellengroepering, die aanvingen op 7 februari 2017, echter niet hebben geleid tot een staakt-het-vuren. Het intern gewapend conflict met ELN blijft voortduren. Daarnaast vinden er nog steeds confrontaties tussen de veiligheidsdiensten en andere rebellengroeperingen plaats in diverse regio's van Colombia. Bovendien blijkt dat de gebieden die voorheen aan de FARC toebehoorden worden ingepalmd door andere groeperingen, zoals het ELN, dissidenten van de FARC-EP, maar ook door de georganiseerde misdaad. Ook de activiteiten van de paramilitaire groeperingen zouden sinds de ondertekening van het vredesakkoord opnieuw zijn uitgebreid.

Gelet op de beschikbare landeninformatie wordt niet betwist dat er in Colombia een gewapend conflict is. Dit gewapend conflict spreidt zich echter niet uit over het hele land, maar speelt zich af in bepaalde departementen. Zowel uit de UNHCR *“Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Colombia”* van september 2015, als de COI Focussen *“République de Colombia: Situation sécuritaire”* van 7 juni 2018 en *“Colombia: veiligheidssituatie”* van 27 juli 2020, komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de aard van het geweld en de impact van het geweld in Colombia regionaal erg verschillend zijn en slechts een beperkt aantal departementen te kampen heeft met een gewapend conflict.

De commissaris-generaal zet in zijn aanvullende nota op basis van de meest recente landeninformatie het volgende uiteen over de veiligheidssituatie in Colombia:

“Zo is er sprake van een gewapend conflict tussen de rebellengroeperingen, de NIAG's (new illegal armed groups) en de Colombiaanse autoriteiten dat zich concentreert op het platteland in Norte de Santander, Arauca, Narino, Cauca, Valle del Cauca, Choco, Antioquia (Bajo Cauca), Zuid Cordoba en Putumayo. Het bestaan van een gewapend conflict in deze departementen brengt echter niet automatisch een reëel risico op het lijden van ernstige schade tengevolge van willekeurig geweld in hoofde van de burgerbevolking met zich mee.

De situatie in deze departementen wordt vaak gekenmerkt door gevechten tussen gewapende groeperingen onderling en confrontaties tussen overheidstroepen en gewapende groeperingen alsook gewelddadige incidenten zoals doelgerichte moorden, bedreigingen en het gebruik van landmijnen. De bevolking wordt hierdoor blootgesteld aan geweld, afpersing, restricties van de bewegingsvrijheid, gedwongen rekrutering, confinement en illegale activiteiten. Het geweld zorgt bovendien voor een groot aantal intern ontheemden.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er van 1 januari tot 23 september 2019 72 confrontaties waren tussen de overheid en gewapende groeperingen en tussen gewapende groeperingen onderling waarbij burgerslachtoffers te betreuren vielen ten gevolge van het algemeen geweld.

De meeste van deze incidenten vonden plaats in de regio Catatumbo, Norte de Santander, de regio Bajo Cauca in Antioquia en in Arauca. Bij deze 72 incidenten vielen slechts een beperkt aantal burgerslachtoffers, waaronder doden en gewonden. Uit de meest recente cijfers blijkt dat ook gedurende de periode van 1 december 2019 tot 1 juni 2020 het gewapend geweld zich voornamelijk afspeelt tussen de verschillende gewapende groeperingen onderling of de gewapende groeperingen en de militairen of politie. Het gaat om 260 incidenten waarvan bij 26 incidenten een beperkt aantal burgerslachtoffers viel. Gedurende deze referentieperiode vonden de meeste incidenten plaats in Cauca, Antioquia, Norte de Santander, Valle del Cauca en Narino. Uit de geraadpleegde bronnen blijkt dat het aantal burgerslachtoffers tengevolge van willekeurig geweld de afgelopen jaren zeer beperkt blijft in verhouding tot het totale bevolkingsaantal in Colombia, dat in 2020 bijna 51 miljoen bedraagt <https://worldpopulationreview.com/countries/colombia-population>.

Het gros van de gewelddadige incidenten die zich in Norte de Santander, Arauca, Narino, Cauca, Valle del Cauca, Choco, Antioquia (Bajo Cauca), Zuid Cordoba en Putumayo afspelen neemt echter de vorm aan van doelgerichte moorden, bedreigingen en aanvallen op openbare voorzieningen en infrastructuur. Dit geweld is echter doelgericht en niet willekeurig van aard.

In de overige regio's en in de (groot)steden van Colombia is er geen sprake van een gewapend conflict en wordt het geweld gekenmerkt door gemeenschappelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdadigroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing.

Te benadrukken valt dat het geweld in de steden slechts in geringe en indirecte mate gelieerd is aan het gewapend conflict in de bovenvermelde departementen. Bij de moorden die in de steden worden gepleegd worden veelal burgers met een specifiek profiel gevisieerd, zoals bijvoorbeeld vakbondsleiders, mensenrechtenactivisten of journalisten. Dit geweld heeft bijgevolg geen uitstaans met art. 48/4, §2, c) Vw. en houdt eerder verband met de criteria van de Vluchtelingenconventie. Het gemeenschappelijk crimineel geweld in de Colombiaanse grootsteden, waaronder ontvoeringen, drugshandel en afpersingen, kadert evenmin binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Colombia is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.”

Verzoeksters brengen geen informatie bij waaruit kan blijken dat de informatie waarop bovenstaande analyse is gebaseerd niet langer actueel of correct zou zijn.

Op basis van deze analyse besluit de Raad dat niet blijkt dat voor verzoeksters actueel een reëel risico bestaat om slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

Verzoeksters tonen gelet op het voormelde niet aan dat in hun hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar Colombia een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

2.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeksters hebben evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissingen zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig februari tweeduizend eenentwintig door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP